

Populační problém romského etnika nelze řešit potraty už proto, že láska romských matek je vyhlášená a dokazuje to i to, že se mezi nimi vyskytuje daleko menší procento těch, které se do pouští násilí na svých vlastních dětech. Podle toho ovšem potom vypadá i tekový pohřeb cikánské matky.

Moje maminka nedávno navštívila pohřeb jedné své známé - cikánské matky. Nestečila se divit - celá kapela byla pozvána /my ne pohřbu otce jsme měli jen část kapely/, rekev a hrob byl obsypan kupovanými živými kytkami a věnci. Všichni hosté byli v černém perfektním oblečení a přijeli asi 12 automobily a autobusem. Smuteční akt přirozeně začal v kostele římskokatolickém a to se ani u bílého etnika zrovna tak často nevidí. Musíme se schovat. V.H.

Tento snímek je součástí článku Lydie Malasové, který je uvnitř tohoto čísla.

U v n i t ř č í s l a :

1. Julius Augustin V e r g e: Replika na článek MUDr. Prokopa Remeše - versus recenze "Přicházejí" /Proglas/.
2. Václav J. V o s t ř e z: Význam pořádání krajských poutí, ve smyslu prosby k bohu za obrodu osobní i společenskou /národní/ prosby za trpící vlast
3. Lidia M e l e š: Výbor rozhodl o diagnóze - M O R!!!

Předpokl.cena: 1,- Kč: MIČ 47263 Náklad: 50 výtisků

v y c h á z e l o 1 9 7 3 - 1 9 7 5
o b n o v e n o 1 9 8 7 r o č n í k 1 0 č 31

Vydává: Vladimír Hajný Red. Marta Zemanová
ČSA 34, 787 01 Šumperk reds: Julius Verza

Uzávěrka: 1.8.93

Replika na článek MUDR. Prokopa Remeše - versus recenze
"Přicházejí" /Proglas 10/92/

V posledním čísle Proglasu /3/93/ jsem se na straně 69 seznámil s kritikou pana MUDr. Prokopa Remeše, zabývající se mou stručnou recenzí na knihu "Přicházejí" od dr. Tomáše Novotného. Několik myšlenek a způsob projevů pana dr. Remeše mě přimělo k tomu, abych stejně neodbytně tuto jeho kritiku replikoval a hájil současně svou intelektuální čest a poctivost, a tak trochu i teologickou odbornost, které jsou v inkriminovaném článku dr. Remeše napadány a zpochybňovány způsobem pro mě nepřijatelným a také bych se chtěl před čtenářskou veřejností Proglasu důrazně ohradit proti dialektickému kejklářství v myšlence i slově, jak to předvedl dr. Remeš. Zřejmě nevěda, jak dalece mystifikuje potenciální čtenáře a zájemce o širokou a složitou problematiku existence a projevů četných sekt, které již působí i na území českého státu.

Nepochybuji o tom, že má pan dr. Remeš jenom ty nejhorší zkušenosti s "problematickým působením destruktivních kultů a sekt", kterými se prakticky zabývá již několik let, jak sám praví. Něco o osobě a působení MUDr. Remeše jsem už zpovzdálí zaslechl, ale toto je první písemný projev, se kterým mám tu čest se seznámit, a jak už jsem předeslal, reagovat.

Pokusím se vzít to orientačně chronologicky dle postupného sledu Remešových stanovisek. V druhém odstavci pan dr. Remeš blahosklonně akceptuje některé mé názory vyslovené a písemně vyjádřené v mé recenzí "Přicházejí", a dokonce podotýká, že s některými mými myšlenkami může i souhlasit. Potud všechno v pořádku ... Ale teď již vážně. Závěrem druhého odstavce pan dr. Remeš vyjevuje, co ho v mé recenzí nejvíce konsternovalo. A sice má poslední větu, kde vyslovuji svou životní zkušenost, když konstatují, že "různá náboženství, i když k nim mám mnohé výhrady, jsou vždycky lepší alternativou než avizovaný proces sekularizace světa". Pan dr. Remeše také mimořádně irituje kurzívou zvýrazněné slovo "vždycky".

Tato má závěrečná věta se však stala kamenem úrazu pro celkové nepochopení mé recenze, anebo svědectvím té možnosti, že nebyla přečtena důkladně, důsledně a nezaujatě. Z této špatně

pochopené a interpretované věty pak pan dr. Remeš odvíjí další nesmyslné dedukce a definitivně se uzavírá do bludného kruhu, v rámci něhož se naprosto dokonale mívá s tím, co jsem napsal a co jsem měl na mysli.

Ve třetím odstavci pan doktor, předpokládám, ironizuje, že to ode mne zní "moudře a ekumenicky". Za prvé ve zmíněné moudrosti nestajím o žádné kvitance pana dr. Remeše a pokud se týká ekumenismu, pan dr. Remeš samozřejmě nemůže vědět, že v této otázce náležím do skupiny silných skeptiků. Sám jsem vždy pojem ekumenismus i jeho praktikování chápal a redukoval na otázku vzájemné tolerance, úcty a dobrých interkonfesijních vztahů bez nároků na naději, že by někdy v dohledné době došlo k hlubšímu spolumednocení, především mezi křesťanskými církvemi. Kladu též důraz na osobní poznání a hloubkové studium ostatních náboženských i filozofických soustav z nejednoho důvodu.

Pan dr. Remeš dále prohlašuje a reklamuje mou "absolutní neznalost problematiky". Na to se dá celkem těžko ve zkratce něco odvětit a na autoreklamu své aprobace v oblasti teologie a filozofie nemám ani chuť, ani prostor. Pan dr. Remeš tvrdí, že "problematika destruktivních kultů a sekt není totiž záležitostí teologickou. Jde o patologii jednoznačně sociální, někdy psychiatrickou a často i kriminální." V první větě pan dr. Remeš nemá pravdu a já jsem se ve své recenzí hodlal kriticky ohradit pouze proti teologické absenci analýz doktora Tomáše Novotného. V otázce druhé s panem dr. Remešem do jisté míry souhlasím. Ale chtěl bych upřesnit toliko, že ne vždy se u různých sektářů jedná o patologii mysli a asociálního, natož pak kriminalitu. Zde pan dr. Remeš redukuje nesmírně veliký a složitý fenomén nábožensko filozofických prožitků, praktik a aplikací na oblast úzce medicínskou. Ale to je zřejmě profesionální deformace. Mohu zodpovědně prohlásit, že soukromé i komunitativní životy a osudy mnohých různorodých sektářů se ubírají i jinými cestami než jsou oddělení a ambulance psychiatrických zařízení.

Potud ještě stále mohu brát kritiky pana dr. Remeše s jistým nadhledem a humorem. Ovšem počínaje čtvrtým odstavcem končí veškerá legrace. Pan dr. Remeš se snaží sugestivním způsobem vsugerovat čtenářům, že jsem se postavil tolerantně i vůči uctívacům satana a dalším podobným názorovým deviantům. Dr. Remeš se snaží plasticky alarmovat na mou adresu a na můj výrok o vždycky lepší

alternativě neskutečnými pitoreskními obrazy, když praví, že zřejmě i lidské oběti satanistických orgií jsou pro mě vždy lepší alternativou. Za všechno to chce ještě pár citací: "Nedovedu si představit, že by autor recenze stál nad hromadami mrtvých mužů, žen a dětí uprostřed guayanského pralesa ... a jejich hromadnou sebevraždu by prohlásil za vždycky lepší alternativu života v ateismu a materialistické společnosti."

Marně přemýšlím, jaké společensky únosné a přijatelné označení bych měl v tuto chvíli vyslovit na adresu dr. Remeše. Ať přemýšlím sebevíc, nemohu jinak, než použít slova sprostáctví. Pan dr. Remeš by měl usilovně zpytovat svědomí, anebo by neměl písemně reagovat na všechno, co přečte, zejména pak, nedokáže-li sám spoutat své emoce a zabývat se kritikou věcně racionálně a nikoliv v potřeštěné hysterii obviňovat kohokoliv z takových zvráceností, jak to provedl vůči mně a mé recenzi. Recept s následujícím vysvětlením je vcelku prostý. Zájemci si mohou přečíst mou loňskou recenzi a porovnat mé názory a má slova s hodnocením dr. Remeše. Považoval jsem za bezúčelné, abych proklamoval svůj negativní vztah k satanistům a všem dalším deviantům. Bláhově jsem se domníval, že píšu konkrétně, jasně a jednoznačně. Ale ať mi vnímavější čtenáři prominou, že se kvůli panu dr. Remešovi musím uchýlit k polopatismu. Ve své recenzi "Přicházejí" jsem dal dispens konkrétním čtyřem náboženským skupinám, z toho jsou tři sekty a jedno světové náboženství: Svědkům Jehovovým, mormonům, Hare Krána a islámu, u kterého jsem neakcentoval jeho ortodoxní linii. O satanistech, o moonistech ani o žádné jiné sektě nebyla řeč. Když vyjmenuji slovem čtyři náboženské skupiny, myslím tím tedy opravdu jenom čtyři jmenované. Ptám se pana dr. Remeše, jakým právem a na jakém základě překroutil význam mých slov a podsunul mi stanoviska, která na žádný pád nezastávám ...? Silně mi to připomíná demagogii a nečestné praktiky komunistických obrazorců.

V závěrečném odstavci pan dr. Remeš opět shovívavě připouští, že to tak nemyslel. Pozornému čtenáři možná napadne ta samá složenka jako mně, přesněji řečeno otázka: Myslel jsem to tedy tak, nebo ne? Jeden můj kamarád by to asi trefně přirovnal k charakteristice bývalých komunistických proslovů. Dlouhé mluvení či psaní o ničem se závěrečným popřením dříve /ne/řečeného. Ale pojďme k dal-

ší citací dr. Remeše: "Takové nedomyšlené formulace jsou, bohužel, právě to, nad čím tyto skupiny jásají." Na to bych rád odpověděl, že mou recenzi, byť byla krátká a povšechná, může považovat za nedomyšlenou asi jen ten, kdo sám nedomyšlí, anebo paradoxně naopak, kdo přečte více informací než kolik jich tam ve skutečnosti je napsáno. To, co vydedukoval dr. Remeš v mých formulacích, doufám, nikdo další nenalezne, neboť v nich implicitně žádné takové absurdnosti obsaženy nejsou.

Než rozeberu vrcholící a závěrečné Remešovy "duchaplnosti", chtěl bych jenom na okraj politovat, že se mi nepoštětilo z důvodů zhoršení zdravotního stavu a z důvodů fyzických, a tedy praktických limitů daných mou imobilitou, zrealizovat několik samostatných pojednání o jednotlivých sektách z hlediska věroučného, mravního, historického i psychologického na základě mých vlastních studií a osobních kontaktů. Další, i když sekundární důvod vyplývá z obavy, zdali by redakce Proglasu, pro který jsem se rozhodl z mnoha dobrých příčin přispívat, měla o takový druh příspěvků zájem. Nicméně primární byly a jsou důvody zdravotní a fyzická omezení.

Na konci své kritiky se pan dr. Remeš zmiňuje o tom, že se o mé zhoubné recenzi dozvěděl až z nástěnky moonovců na jedné vysoké škole. Vída, kde všude, u koho a za jakých okolností se člověk shledává se svými myšlenkami! Ovšem pan dr. Remeš z toho nálezu nemá pranic žádnou radost a klade si fatální otázku: "Kolik nově zrekrutovaných členů tento článek odvede právě z katolické církve?" V dočista poslední větě pan dr. Remeš ubezpečuje: "Kdo se domnívá, že nikdo /a usměje se nad mojí naivitou/, bohužel, vůbec nezná destruktivní kultury." K tomu bych rád podotknul: Obávám se, že dr. Remeš zašel příliš daleko, než aby jeho myšlenky dokázaly vyloudit úsměv na mé tváři. Jeho verbální fraška nutká, řečeno v nadsázce, k pláči. Pak je také pro čtenáře zajímavé zjištění, že si pan dr. Remeš nárokuje vědomosti o sektách jaksi vylučně. Tato samozvaná póza monopolu poznání, moudrosti a zkušenosti mi rovněž nesedí.

Co bych chtěl závěrem okomentovat především, je toto: Prč bych se měl cítit jakýmkoli způsobem zodpovědný za to, co bez mého vědomí s mými myšlenkami a názory udělá někdo jiný, použije-li jich pro své účely? Onen stoupenec moonovců, pokud je tomu tak, jak to popisuje dr. Remeš, použil zřejmě mou recenzi pro své agitátorské cíle. Nedopustil se ničeho horšího než dr. Remeš, který ze stejné

recenze ze mne udělal, neříkám satanistu, ale přinejmenším člověka loajálního k těmto perverzím. Mimochodem má přítel má kamarádku, kterou upoutali moonisté, z čehož byli upřímně zděšeni na základě přečtení brožury dr. Novotného, ale když se později s touto svou kamarádkou setkali a byli přítomni i na moonistickém shromáždění, zjistili, že to nejenom není tak hrůzostrašné, jak to popisuje dr. Novotný, ale dokonce se ukázalo, že leccos z jeho tvrzení v tomto konkrétním případě nebylo pravdivé. Z této skutečnosti samotné nevychází nic zásadního v neprospěch tvrzení dr. Novotného, neboť sám nejlépe vím, jak je těžké najít nejenom u exotických sekt, ale i v rámci křesťanských reformačních denominací společného jmenovatele a universální shody ve věrouce, morálce i pastorači. Co společenství, co sbor, to trochu jiná variace s vysokým stupněm autonomie. Ale právě proto by měl být dr. Novotný i dr. Remeš tím více zdrženlivější v nereálné paušalizaci sektářských struktur. Chtěl bych dr. Remešovi nabídnout alespoň dvě paralely. Jsou snad starozákonní a novozákonní hagiografové zodpovědní za rozmanité výklady textů Bible, za všechny bludy a myšlenkové perverze, které se údajně opírají o slova Písma? Může například sv. Augustin /chraň Bůh, abych se k němu přirovnával, ale čistě namátkou je to pro mě nejblížeší vzor, můj patron osobní, patron mé konverze, můj patron bířmovací i řádový/ za historickou skutečnost, když se jeho autority a jeho díla dovolávaly a dodnes dovolávají ty nejprotikladnější intelektuální proudy? Nejenom katolíci, nejenom pravoslavní, ale i celá pestrá škála reformace české i světové, renesanční humanisté, novověcí osvícenci i soudobí ateisté, materialisté, komunisty nevymýšlejí. /Jan Hus, Jan Ámos Komenský, Milan Machovec .../

V závěru se opět ptám dr. Remeše, jestli má anebo zná duševně, duchovně, morálně a společensky vychýlené katolíky, kteří se ocitli v takovém žalostném rozpoložení myslí na základě psychologicky a teologicky nekvalifikovaných rad zpovědníků a tzv. duchovních vůdců, nedovzdělaných absolventů litoměřického teologického učiliště. Znam z praktického života téměř nepřehledné množství katolických skrupulantů anebo asociálů, kteří se stali obětmi teologicko-filozoficko-psychologických přehmatů, z nichž většina se jen velmi obtížně napravuje. Další podněty lze nalézt v knihách jezuitského psychoanalytika Ignáce Leppa, o jehož odbornosti si snad málokdo troufne pochybovat.

"Res publica" č.31/93

Ve své recenzi jsem nechtěl nic více, než diferencovaně hodnotit větší množství velmi složitých fenoménů a nevyliávat s vaničkou i dítě a nevytrhávat s koukolem i obilí. Umění rozlišovat je dar Ducha svatého.

Julius Augustin Varga O.P.

O uveřejnění repliky jsem měl zájem i v případě, kdy by ji byl otiskl "Proglas" pro který ostatně byla určena jako odpověď na otištěný kontraverzní článek dr. Remeše. Tím, že redakce "Proglasu" tuto polemiku na svých stránkách násilně ukončila, bude "Res publica" jediným médiem, které tento text otištuje jako nrvní. V.H.

КОМИТЕТ ПОСТАВИЛ ДИАГНОЗ:

В парламентском комитете по правам человека прошли слушания по проблеме антисемитизма

Эту тему сегодня можно определить как одну из самых актуальных. Ведь за последние полгода политическая борьба в России приобрела ярко выраженную антисемитскую окраску. Оскорбительные листовки о «жидомасонах и сионистах», которыми буквально наводнена Москва, аналогичные лозунги, с которыми выходят на свои манифестации и пикеты национал-патриоты, масса черносогненных изданий говорят о том, что союз крайне левых с крайне правыми обретает абсолютные четкие очертания коричневой чумы.

Пока это носит характер преднасилия. Хотя заметно участились случаи вандализма на крупных городах России. Учинены погромы еврейских кладбищ в Санкт-Петербурге и Екатеринбурге, ночью 22 апреля в Нижнем Новгороде осквернено 150 еврейских могил. Я видела фотографии, на которых запечатлены результаты варварской «ночной операции»: расколотые каменные надгробные плиты, разбитые памятники, искореженные ограды. Совершенно очевидно, что эта акция была заранее спланирована и выполнена с особой жестокостью и «старанием». Но преступников не нашли. А может, просто и не искали. Судя по всему, само событие не вызвало особого интереса общественнос-

ти и государственных деятелей.

Россия — не Запад, не Франция, например, где после погрома еврейского кладбища в Марселе сам президент Миттеран участвовал в демонстрации протеста. Наш президент почему-то молчит, будто не замечая проблемы. Неужели не знает, что именно он объявлен национал-патриотами «сионистом и жидомасоном номер один»? Неужели никто из президентского окружения не говорил ему, что в листовках «Трудовой Москвы», в плакатах пикетчиков из ФНС его называют не иначе, как «Беня Ельцин», «Оккупант и иуда»? С 1 мая и до сих пор подходы к Белому дому иписаны громадными надписями «Депутат! Различай жидомасона под любым флагом», «Сионисты и жидомасоны — главные враги русского народа», «Штатам — дулю, Беньке — пулю» (цитирую только то, что можно процитировать). Если Борис Николаевич полагает, что эта тема слишком деликатная, чтобы ее можно было открыто обсуждать, то он ошибается. Президент должен защищать свою честь и достоинство, как любой гражданин. Тем самым он защитит честь и достоинство тех людей, которые его выбрали на высокий пост главы государства.

Политические хулиганы должны наконец понять, что любому

терпению приходит конец. Атмосфера полустычества, что процветает в нашей стране, слишком напоминает Германию 30-х годов, которая также долго «баловалась» антисемитизмом. А сегодня находятся кооперативы, которые печатают и продают книжку Гитлера «Майн кампф». Сегодня в газете «Русское воскресенье» публикуют адреса и телефоны людей, с которыми «надо расправиться в первую очередь». Сегодня журнал «Молодая гвардия» печатает письмо читателя, в котором говорится, что евреи убивают нееврейских детей, чтобы пить у них кровь.

И вот выступает на слушаниях уважаемый, авторитетный человек — помощник Генерального прокурора России Владимир Киракозов и объясняет, что «по факту публикации ведется проверка»: ждут некие документы 13-го отдела НКВД, в которых, дескать, по слухам, содержались такие сведения. То есть генеральная прокуратура будет проверять: пьют евреи кровь младенцев или не пьют. И недоумек нашим стражам законности, что история так называемого кровавого навета насчитывает уже 2 тысячи лет. А какая-то «патриотическая» газетенка взялась публиковать «Протоколы сионских мудрецов». Э-

в России

ЧУМА

Рокрәсәүәтләнә

A ježi im povedati: Ja s...
chibit život; kto prijde k...
nebide nikdy latnet', a k...
vo pñia, nebide nikdy žiz...

Václav J. Vostřez, 1 předseda Zemské skupiny Cyrilometodějské Ligy v Kanadě (18 Aintree Crt., Hamilton, Ont., L8K 4R9).

Hamilton, 23. září 1985.

VÝZNAM POŘADÁNÍ KRAJANSKÝCH POUTÍ, VE SMYSLU PROSBY K BOHU ZA OBRODU OSOBNÍ I SPOLEČENSKOU (NÁRODNÍ), PROSBY ZA TRPÍCÍ VLAST A DÍKŮVZDÁNÍ ZA DOSUD OBDRŽENA DOBRODINÍ NÁM, ŽIJÍCÍM VE SVOBODNÉM SVĚTĚ.

V tomto jubilejním roce 1985, navázáním na starou osvědčenou tradici pořádání prosebných a děkovných poutí, se zvláště prokázal blahodárný účinek společné modlitby. Zajisté, že duchovní užitek byl značný. Nejsem v tom směru kompetentním odborníkem, abych si odvážil hodnotit a mluvit o síle takových duchovních akcí a případně navrhol zlepšení v organizaci. Zúčastněním se krajanských poutí i osobní návštěvou téměř všech významných poutních míst ve svobodné Evropě, získal jsem nové zkušenosti. Jako veřejný pracovník však mohu posoudit význam společných poutí z hlediska účinku na národní obrodu, nejen pro dobu současnou, ale zejména s pohledem na cíle a vývoj v budoucnosti.

Proto podporuji konání národních poutí opakovaně a pravidelně každým rokem, aby se vytvořila zbožná tradice. Je záhodno prohlašovat veřejně jejich program s žádostí, aby se všichni krajané, doma ve vlasti, i ti roztroušení ve svobodném světě, připojili duchovně - modlitbami, když už jim snad nebude možné být přítomni fyzicky. Varujme se vzdoropodníků na stejné data, kdy se tradiční národní pouti budou konat !!! Jedině z hlediska účinnosti pro národní obrodu, podávám toto číslované pořadí důležitosti:

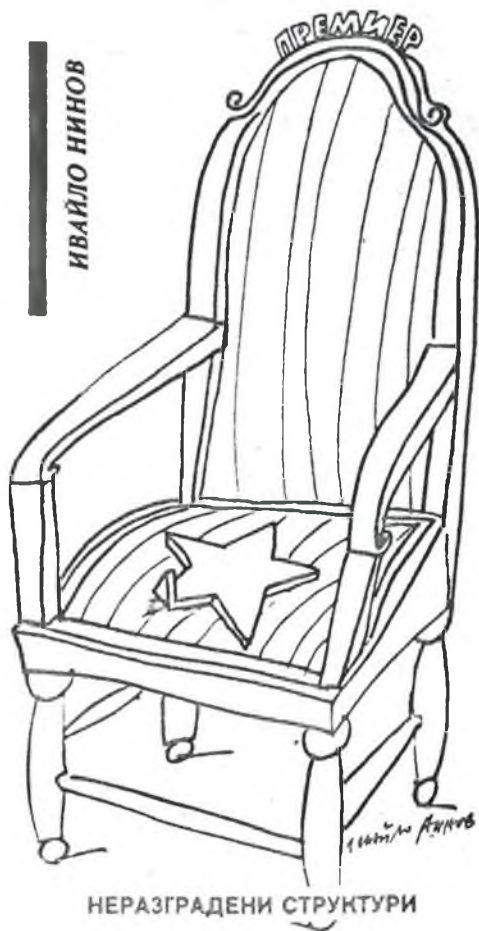
1. LISLE, ILL., U.S.A. Socha Panny Marie v Exilu jako symbol odčinění křivd a národní obrody dnes i po návratu na Staroměstské náměstí do osvobozené Prahy. Pouť se koná vždy 1.neděli v říjnu, letos 6.X.85.
2. VÍDEŇ, RAKOUSKO. Ostatek bl.Anežky Přemyslovny v kostele sv.Karla Bor. Prosba nyní a doufejme později dík za svatořečení.Neodmluvitelný příkaz z vlasti, abychom se v cizině přičinili, že cti oltáře obdrží zářný vzor nezištné činnosti, obětí a lásky. Snad při první pouti by mohl být uložen ostatek přímo v kostele?
3. ŘÍM v celosti křesťanského významu a v současné době Sv.Otec slovan-ského původu, Jan Pavel II. Dále velechrám sv.Petra s oltářem a obrazem sv. Václava a hrob kard.J.Berana. Hrob sv.Cyrila u sv.Klimenta...
4. FATIMA. V roce 1917 zde ve zjeveních dala Panna Maria důležitá poselství naší době. Naději pro obrácení Ruska a potažmo i našich národů. Boli zjištění, že účast slovanských národů, na tomto posvátném místě, až dosud byla minimální. Jen Maďaři postavili kapli sv.Stěpána na úpatí kopce "Calvary" a všechny knihy o tom podávají zprávu. Mohly by duchovní autority i našeho českého exilu dojednat se správou poutního místa naší vhodnou účast? Snad polní oltář po straně monumentu ve Valinhos, kde se P.Maria ukázala pasáčkům až 19.srpna, když předtím byli zadrženi policií a vládními autoritami, vyslýchání a vyhrožováno jim i smrtí?
5. MIDLAND, ONTARIO. Panna Maria mezi Hurony a Svatyně mučedníků. Nejstarší z národních poutí v III. exilu s prosbou za Vlast. Příští pouť, 1.června 1986, bude již v pořadí třicátáčtvrtá.

LOGICKÝ START

6. **MARIAZELL.** Navázání na staré tradice poutí našich předků. Dnes, i po znovunabytí svobody a neodvislosti naší Vlasti, je třeba vyjádřit znova scunáležitost a spolupráci národů středoevropského prostoru, ve směru společných křesťanských tradic.
7. **SOLUŇ, ŘECKO.** Nový kostel Sv. Cyrila a Metoděje. Význam C.M. tradice pro Slovany i celou Evropu, prosba o jednotu východních i západních křesťanů. Snad by první naše poutě nemusely hned vymáhat plnou podporu z řecké strany, ale z letošní vlastní zkušenosti vím, že jsou přivětiví
8. **LURDY.** Toto významné poutní místo je navštěvováno jednotlivci, či rodinami z našeho krajanského prostředí. Chorvati a Poláci dominují ve slovanské účasti, protože pořádají více organizovaných hromadných poutí. Mohli bychom činit podobně?
9. **ELLWANGEN, NĚMECKO.** Do tohoto místa žalařování sv. Metoděje se již konají tradiční krajanské poutě každým rokem. Konání symposií Křesťanské Akademie ve stejný čas (týden) má veliký význam.
10. **CHATHAM, ONTARIO.** Tradiční každoroční (první polovina června) pouť k sv. Antonínu, do farnosti, kterou tvoří převážně krajané původem z Moravského Slovácka. Malebné národopisné slavnosti jako dodatek.
11. **WASHINGTON, D.C., USA.** Česká kaple v Mariánské svatyni. Úcta k sv. Janu N. Neumannovi. V "českém nebi" je též obraz zvěčnělého arcibiskupa Stojana. Hlavní obraz pak je Panny Marie Svatohostýnské.
12. **DALŠÍ významná poutní místa ve svobodné Evropě jako jsou:** Assisi, Monte Cassino, Norcia, Turin, Zaragoza atd.

Budu Vám vděčný za každý dodatek, či opravu výše navrženého programu národních poutí, v zájmu největší účinnosti.

S přátelskými pozdravy

František Postupa

kandidát
Československé strany socialistické
do Sněmovny lidu FŠ

Dokončení

фальшивка осуждена во всем цивилизованном мире. Давно установлено, когда и как она была изготовлена, на эту тему выпущена масса научной литературы. А наши законники готовы проверить фактическое содержание этого «документа».

5 мая, в свой день рождения, газета «Правда» публикует статью Герасимова «Сатанинское племь», где идет грубая нападоческая клевета. Даже за

V. Vostřez
Václav Jiří Vostřez,
předseda CML v Kanadě.

возмущились этим антисемитским выступлением. И что же? Прокуратура снова ведет проверку: соотносится ли это со статьей закона о разжигании национальной розни или нет.

К чести Киракозова надо признать, что он хотя бы проинформировал депутатов и участников слушаний о ситуации, складывающейся вокруг проблемы растущего национализма. Конечно, прокуратура за всем уследить не может, и хорошо еще, что 13 уголовных дел по антисемитизму в Москве все же возбуждены. Правда, это не означает, что все они доводятся до суда и пре-

ступники примерно наказываются. Но, кроме Киракозова, на парламентские слушания были приглашены представители МВД и МБ России. Один из них вообще не пришел, а второй — из безопасности — заявил, что он не уполномочен что-либо сообщать и отвечать на вопросы. Так надо ли объяснять, почему наше общество все больше заражается страшной болезнью антисемитизма, а государственные мужи при этом действуют по самурайскому принципу «ничего не вижу, ничего не слышу, ничего никому не скажу»?

Лидия МАЛАШ